

‘Kom eens kijken,’ zegt Lot.
Koen kijkt over zijn schouder.
‘Wat is er dan?’
‘Ik heb een konijn,’ zegt Lot.
Ze wijst naar een groot hok.

'Wauw!' roept Koen.
'Wat leuk, zeg!'
'Hij heet Pluis,' zegt Lot trots.
'Ik heb hem van mijn oom gekregen.
En het hok kreeg ik erbij.'
Koen kijkt vol bewondering naar het hok.
Dan plukt hij wat grassprietten.
'Hier, Pluis, alsjeblieft.
Dit is voor jou.
Omdat je zo lief bent.'

‘Zullen we naar het veld gaan?’ vraagt Lot.
‘Dan neem ik mijn tent mee.’
‘Ik pak ook mijn tent,’ zegt Koen.
‘En ik neem wel een kleed mee.
Kom op, dan gaan we de spullen pakken.’
Lot kijkt nog even naar het hok.
‘Dag, Pluis!’ roept ze.

Koen en Lot zijn op het veld.
‘Wie het eerste klaar is,’ roept Koen.
‘Goed,’ zegt Lot.
Ze beginnen meteen.

‘Klaar!’ roept Lot na een poosje.
‘Ik heb gewonnen!’
Ze danst om haar tent heen.
Maar dan zakt het tentje in elkaar.
Koen moet heel hard lachen.
‘Ja, jammer dan,’ roept hij.
‘Je tent stond niet goed vast.
Wacht maar, ik help wel even.’
‘Fijn,’ zegt Lot.

‘Kijk,’ roept Lot, ‘daar is Tom.
En Fien en Els komen er ook aan.’
‘Wat gaan jullie doen?’ vraagt Tom.
‘Met de tent spelen,’ zegt Koen.
‘Doen jullie mee?’
‘Wat een goed idee,’ zegt Tom.
‘Dan ga ik ook mijn tent halen.
Laten we een tentendorp maken.’
Tom kijkt naar Fien en Els.
‘Hebben jullie ook een tent?’
Fien en Els knikken allebei.